

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 15816/2024
08.05.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Јасмине Симовић, Радославе Мађаров, Јелице Бојанић Керкез и Зорице Булајић, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Ђорђина Митић адвокат из ..., против тужених ББ, ВВ, ГГ и ДД, сви из ..., које заступа пуномоћник Снежана Веселиновић адвокат из ... и ЂЂ из ..., ради утврђења недозвољености извршења, одлучујући о ревизији тужиле изјављеној против решења о трошковима поступка садржаних у ставу другом и четвртном изреке пресуде Вишег суда у Нишу Гж 2388/23 од 26.03.2024. године, у седници одржаној дана 08.05.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиле изјављеној против решења о трошковима поступка садржаних у ставу другом и четвртном изреке пресуде Вишег суда у Нишу Гж 2388/23 од 26.03.2024. године

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиле изјављена против решења о трошковима поступка садржаних у ставу другом и четвртном изреке пресуде Вишег суда у Нишу Гж 2388/23 од 26.03.2024. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Нишу Гж 2388/23 од 26.03.2024. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужених ББ, ВВ, ГГ и ДД и потврђена пресуда Основног суда у Нишу П 17066/21 од 21.12.2022. године у ставу првом изреке. Ставом другим изреке, преиначена је одлука о трошковима поступка садржана у ставу другом изреке пресуде Основног суда у Нишу П 17066/21 од 21.12.2022. године тако да гласи „свака странка сноси своје трошкове“. Ставом трећим изреке, одбијен је као неоснован захтев тужених ББ, ВВ, ГГ и ДД за накнаду трошкова другостепеног поступка. Ставом четвртим изреке, одбијен је као неоснован захтев тужиле за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против решења садржаних у другом и четвртном ставу изреке другостепене пресуде, тужилца је благовремено изјавила ревизију на основу члана 403. став 2. тачка 2. и члана 404. ЗПП (посебна ревизија), због погрешне примене материјалног права и битне повреде одредаба парничног поступка.

Према одредби члана 404. став 1. ЗПП (“Службени гласник РС“, број 72/11...10/23), ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, уједначи судска пракса или ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). Ставом другим тог члана прописано је да оцену дозвољености и основаности посебне ревизије даје Врховни суд у већу од пет судија. Наведене одредбе се на основу члана 420. став 6. ЗПП сходно примењују у поступку по ревизији против решења.

По оцени Врховног суда, у конкретном случају нису испуњени услови да се о изјављеној ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној.

Предмет тражене правне заштите су одлуке о трошковима поступка које суд доноси на основу успеха парничних странака и предузетих радњи у поступку у сваком конкретном предмету, па не постоји потреба да се о посебној ревизији тужиље одлучује ради уједначавања судске праксе.

С обзиром да у овом спору нема правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, нити је потребно ново тумачење права, то је на основу члана 404. ЗПП, одлучено као у првом ставу изреке.

Испитујући дозвољеност изјављене ревизије, у смислу члана 410. став 2. тачка 5. у вези члана 420. став 6. ЗПП, Врховни суд је оценио да ревизија тужиље није дозвољена.

Одредбом члана 28. став 1. ЗПП је прописано да се, ако је, између осталог, за утврђивање права на изјављивање ревизије меродавна вредност предмета спора, као вредност предмета спора узима само вредност главног захтева, док се према ставу 2. истог члана не узимају у обзир, између осталог, трошкови поступка ако не чине главни захтев.

У конкретном случају ревизија је изјављена против решења којима је одлучено о трошковима поступка, што у овој правној ствари не представља главни захтев већ споредно потраживање, због чега ревизија тужиље није дозвољена, па се не примењује ни одредба члана 403. став 2. тачка 2. ЗПП.

На основу изложеног, применом члана 413. ЗПП, одлучено је као у другом ставу изреке.

**Председник већа – судија
Бранислав Босиљковић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић